

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžr/87/2016
Identifikačné číslo spisu: 8014200651
Dátum vydania rozhodnutia: 15.08.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8014200651.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. V. F., bytom P. XX, X., právne zastúpeného Vojčík&Partners, s.r.o., so sídlom Rázusova 28, Košice, proti žalovanému: Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov, Nám. mieru 3, Prešov, za účasti: Ing. P. O., bytom F. XX, Q., o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č.j. OU-PO-OOP4-2014/02977-LIM zo dňa 5. marca 2014, o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, č.k. 5S/44/2014-82 zo dňa 16. decembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove, č.k. 5S/44/2014-82, zo dňa 16. decembra 2015 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 5S/44/2014-82 zo dňa 16. decembra 2015 poukazom na ust. § 250d ods. 3 O.s.p. z dôvodu podania žaloby neoprávnenou osobou zastavil konanie, v ktorom sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č.j. :OU-PO-OOP4-2014/02977-LIM zo dňa 05.03.2014, ktorým žalovaný vo veci odvolania Ing. P. O., bytom F. XX, Q., proti rozhodnutiu Okresného úradu Prešov, pozemkového a lesného odboru č.j. OU-PO-PLO 2013/530-1/SM zo dňa 12.11.2013 vo veci uplatnenia práva na navrátenie vlastníctva podľa § 5 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom (ďalej len „Reštitučný zákon“) rozhodol tak, že odvolanie Ing. P. O. zamietol a rozhodnutie H. úradu Prešov, pozemkového a lesného odboru potvrdil. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 246c O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vyplynulo, že ten zastavil konanie z dôvodu, že žalobu podala neoprávnená osoba. V konaní nemal za preukázané, že by Ing. V. F. splnomocnil Ing. P. O. na zastupovanie v konaní vo veci uplatnenia reštitučného nároku podľa zákona č. 503/2003 Z.z., z ktorého by vyplývalo jeho postavenie ako účastníka konania a oprávnenej osoby. V konaní vystupoval iba ako splnomocnený zástupca Ing. P. O. na základe splnomocnenia zo dňa 26.09.2007. Uviedol, že ak žalobca

v konaní vystupoval ako splnomocnený zástupca navrhovateľa Ing. P. O., za ktorého podával aj odvolanie proti rozhodnutiu Okresného úradu Prešov, pozemkového a lesného odboru zo dňa 12.11.2013 a o tomto odvolaní rozhodoval žalovaný napadnutým rozhodnutím, ktoré doručoval žalobcovi ako splnomocnenému zástupcovi, nebol oprávnenou osobou na podanie žaloby o preskúmanie postupu a rozhodnutia žalovaného v predmetnej veci.

II.

Žalobca včas podaným odvolaním napadol rozhodnutie krajského súdu z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p., súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.

Žalobca sa nestotožnil s tvrdením krajského súdu uvedeného v odôvodnení napadnutého rozhodnutia o postavení žalobcu v správnom konaní ako zástupcu na základe plnomocenstva, pričom poukázal na to, že uvedené sa nezakladá na skutočnostiach osvedčenými predloženými listinami založenými v administratívnom spise. Z toho pohľadu tak namietal nesprávne práve posúdenie a nesprávne skutkové zistenia tak žalovaného ako i súdu. Uviedol, že fyzické osoby, ktoré sú právnymi nástupcami pôvodných spoluvlastníkov pozemkov ako spoločnej nehnuteľnosti, si totiž prostredníctvom Ing. P. O. označovaného aj ako navrhovateľ v lehote stanovenej zák. č. 503/2003 Z.z. uplatnili právo na navrátenie vlastníctva k pozemkom. Žiadosť, ktorou uplatnil reštitučný nárok, podal navrhovateľ dňa 31.12.2004 s uvedením jeho mena ako osoby podávajúcej žiadosť spolu s označením + Priložený zoznam Urbárski gazdovia Orkucany ako oprávnených osôb. Listom zo dňa 21.11.2012 bol správne orgánu v rámci reštitučného konania predložený zoznam podielových spoluvlastníkov doplnený o reštituentov (právnych nástupcov) ku gazdovskej usadlosti, za ktorých podal dňa 31.12.2004 navrhovateľ reštitučný nárok, medzi ktorými bol ako oprávnená osoba podľa ust. § 2 ods. 2 reštitučného zákona uvedený aj žalobca ako právny nástupca P. F., nar. XX.XX.XXXX uvedeného pod poradovým číslom 36. Vyjadril presvedčenie, že žalobca mal byť účastníkom reštitučného konania, hoci s ním žalovaný i prvostupňový správny orgán konali len ako so splnomocneným zástupcom navrhovateľa. Aktívnu legitimáciu vyvodil od skutočnosti, že v zmysle príslušných ustanovení reštitučného zákona a správneho poriadku ma byť s prihliadnutím na to, že je právnym nástupcom pôvodného spoluvlastníka pozemkov, ktoré prešli na štát v rozhodujúcom období od 25. februára 1948 do 1. januára 1990, preto mal byť, resp. je účastníkom reštitučného konania. Rozhodnutím súdu ako i žalovaného, tak bol ukrátený na svojich právach, keďže mu nebolo priznané právo na navrátenie vlastníctva k pozemkom v zmysle reštitučného zákona. Ďalej žalobca poukázal na to, že žalovaný a následne súd celkom prehliadli fakt, že žalobca vystupoval v správnom konaní v rámci určitého časového úseku ako splnomocnený zástupca navrhovateľa, pričom však odvolanie voči rozhodnutiu Okresného úradu Prešov, pozemkového a lesného odboru, č.j. OU-PO-PLO 2013/530-1/SM zo dňa 12.11.2013 podával už ako splnomocnený zástupca spoluvlastníkov pozemkov. Keďže žalovaný na túto skutočnosť neprihliadol a na základe posúdenia veci dospel k nesprávnym skutkovým záverom o tom, že konal „len“ so splnomocneným zástupcom navrhovateľa, jeho rozhodnutie je nesprávne a nezákonné. Žalobcovi tak bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, pričom v konaní došlo aj k porušeniu jeho práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 Ústavy SR ako aj k porušeniu jeho práva v zmysle čl. 20 Ústavy SR - právo vlastníť majetok. Žalobca taktiež vytýkal krajskému súdu, že nesprávne a v rozpore s ust. § 250 ods. 3 druhá veta O.s.p. a osobitnými zákonmi na úseku pozemkových spoločností, rozhodol o pribratí do konania osoby navrhovateľa, ktorý však podľa žalobcu účastníkom konania nemal byť a súd mal naopak rozhodnúť postupom podľa § 250 ods. 3 O.s.p. o pribratí do konania všetkých osôb, za ktoré navrhovateľ uplatnil reštitučný nárok. V ďalšej časti odvolania žalobca namietal skutočnosti k oprávnenosti právneho nároku žalobcu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, č.k. 5S/44/2014-82 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie aj pribratý účastník konania, ktorý uviedol, že žalobca ho ústne na schôdzi poveril zastupovaním ohľadom reštitúcie a zároveň bol žalobca aj na zozname, ktorá bola prílohou „Žiadosti o poskytnutie reštitučných náhrad podľa zákona č. 503/2003“, preto bol podľa jeho názoru účastníkom konania podľa správneho poriadku. Zároveň skonštatoval, že v administratívnom spise absentuje okrem dokumentov, ktoré bližšie nešpecifikoval aj príloha k žiadosti o reštitúciu.

III.

Žalovaný sa vo svojom vyjadrení plne stotožnil so závermi krajského súdu, ako aj s dôvodmi, ktoré viedli súd k zastaveniu konania z procesných dôvodov. Zastával názor, že keďže krajský súd konanie zastavil z procesných dôvodov, odvolací súd sa bude zaoberať iba dôvodmi zastavenia konania, a nie postupom žalovaného pri posudzovaní vecnej stránky žalobou napadnutého rozhodnutia, pre úplnosť však zotrval na svojich stanoviskách uvedených v žalobou napadnutom rozhodnutí i vo svojom vyjadrení k žalobe.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu pribratého účastníka konania uviedol, že dôvody ním uvedené len potvrdzujú závery uvedené v odvolaní žalobcu a za tým účelom navrhol súdu, aby na ne bolo prihliadnuté.

IV.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) upravujúci v zmysle § 1 a/ právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b/ konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa ust. § 492 ods. 2 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.)

Podľa ust. § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy (druhej hlavy piatej časti O.s.p.) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa ust. § 250 ods. 1 O.s.p. účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Podľa ust. § 250 ods. 2 O.s.p. žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konat' malo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru o jeho dôvodnosti, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky pre zastavenie konania podľa ust. § 250d ods. 3 O.s.p krajským súdom.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bolo uznesenie, ktorým krajský súd zastavil konanie o žalobe podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného

č.j.: OU-PO-OOP4-2014/02977-LIM zo dňa 05.03.2014, ktorým odvolanie Ing. P. O. zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Okresného úradu Prešov, Pozemkového a lesného odboru, potvrdil.

Okresný úrad Prešov, Pozemkový a lesný odbor, rozhodnutím

č. OU-PO-PLO 2013/530-1/SM zo dňa 12.11.2013 konanie podľa ust. § 30 ods. 1 písm. e/ Správneho poriadku, ktoré začalo na základe reštitučného návrhu navrhovateľov zastavil s odôvodnením, že v konaní nebol preukázaný reštitučný titul podľa ust. § 3 zákona., tzn. nebolo preukázané, že nehnuteľnosti prešli na štát alebo inú právnickú osobu v rozhodnom období, a preto vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam zostalo zachované pôvodným vlastníkom.

Na rozhodovanie o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu podľa § 6 ods. 2 a 3 reštitučného zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Zastavenie konania predstavuje jednu z foriem, ktorou sa správne konanie uzatvára konečným spôsobom z dôvodov, ktoré bránia pokračovať v konaní. Pri zastavení konania je správne konanie skončené skôr, než sa dospeje k rozhodnutiu vo veci samej. Dôvody na zastavenie konania sú vymedzené taxatívne, ak sú splnené zákonné podmienky, správny orgán nemá inú možnosť ako konanie zastaviť. Z obsahu rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu je zrejmé, že tento síce zastavil konanie poukazom na ust. § 30 ods. 1 písm. e/ správneho poriadku, avšak z dôvodu, že v konaní nebol preukázaný reštitučný titul podľa ust. § 3 zákona, ktorú skutočnosť by mal správny orgán skúmať až pri jeho meritórnem prejednaní veci a to až po ustálení si okruhu oprávnených osôb.

V.

Až do účinnosti Správneho súdneho poriadku sa vo veciach reštitúcii podľa zák. č. 503/2003 Z.z. rozhodovalo podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p., ktorá upravovala rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov. V zmysle ustanovenia § 250m ods. 3 O.s.p. bol aj okruh účastníkov konania pred správnym súdom vymedzený odlišne od okruhu účastníkov konania v konaní o žalobe podľa ust. § 250 ods. 2 O.s.p.

Tým, že správny poriadok proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu o zastavení konania pripúšťal riadny opravný prostriedok rozhodoval o odvolaní príslušný druhostupňový správny orgán, ktorého rozhodnutie podlieha prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., čím bol vymedzený aj predmet konania pred správnym súdom.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho právach v konaní ide. Predpokladom postupu súdu podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. (rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) je, aby pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť (§ 247ods. 2 O.s.p.)

Účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný, pričom za žalobcu zákon označuje fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo. Okrem toho účastníci konania v správnom súdnictve sú vždy vymedzení zákonom.

Predmetom správneho konania bolo rozhodovanie o návrhu oprávnených osôb urbárikov, ktorí si uplatnili reštitučný nárok navrhovateľom na základe uznesenia ustanovujúcej schôdze urbáriátu zo dňa 17.09.2004, o poskytnutie reštitučných náhrad podľa zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov. Zákon č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom je jedným zo zákonov reštitučného charakteru, ktorého cieľom vyjadreným v jeho preambule je spolu s ostatnými reštitučnými zákonmi (aj zákonom č. 229/1991 Zb. v platnom znení, zákonom č. 330/1991 Zb. v znení noviel - § 37 až § 39) zabezpečiť tzv. reštitučné procesy zmiernenia niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo v zákone presne ustanovenom období vo vzťahu k presne vymedzenému okruhu osôb a na základe v zákone taxatívne ustanovených prípadov straty majetku. Účelom reštitučných zákonov, ktoré sa stali súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky po skončení totalitného režimu, bolo vytvoriť zákonný rámec na odstránenie nedemokratických zásahov tohto štátneho režimu do jednotlivých sfér života spoločnosti a umožniť prinavrátanie pôvodného stavu.

Právo na navrátenie vlastníctva k pozemku podľa tohto zákona môže uplatniť oprávnená osoba, ktorá je občanom Slovenskej republiky s trvalým pobytom na jej území a ktorej pozemok prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v období od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 spôsobom uvedeným v ustanovení § 3. Ak osoba, ktorej vlastníctvo k pozemku prešlo v rozhodujúcom období do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby v prípadoch uvedených v ustanovení § 3, zomrela pred uplynutím lehoty uvedenej v ustanovení § 5, alebo ak bola pred uplynutím tejto lehoty vyhlásená za mŕtvu, sú oprávnenými osobami štátni občania Slovenskej republiky, fyzické osoby v tomto poradí: a/ dedič zo závetu, ktorý bol predložený v konaní o dedičstve, ktorý nadobudol celé dedičstvo, b/ dedič zo závetu, ktorý nadobudol dedičstvo, ale len v miere zodpovedajúcej jeho dedičskému podielu; to neplatí, ak dedičovi podľa závetu pripadli len jednotlivé veci alebo práva; ak bol dedič závetom ustanovený len k určitej časti pozemku, na ktorú sa vzťahuje povinnosť vydania, je oprávnený len k tejto časti pozemku, c/ deti a manžel osoby uvedenej v odseku 1, všetci rovným dielom; ak dieťa zomrelo pred uplynutím lehoty uvedenej v ustanovení § 5, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti, a ak niektoré z nich zomrelo, jeho deti, d/ rodičia osoby uvedenej v odseku 1, e/ súrodenci osoby uvedenej v odseku 1, a ak niektorý z nich zomrel, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti.

Ustanovenie § 3 ods. 1 zákona upravuje v dôsledku akých skutočností sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu, pričom obdobne sa postupuje aj v prípadoch, keď fyzickej osobe vznikol nárok na vyňatie pozemkov z konfiškácie podľa osobitných predpisov. (§ 3 ods. 2 citovaného zákona). Navrátenie vlastníctva k pozemkom v zmysle § 3 ods. 2 veta prvá zákona č. 503/2003 Z.z. upravuje zákon SNR č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, obvodných pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 330/1991 Zb.“). V zmysle ustanovenia § 37 ods. 1 a 2 zák. č. 330/1991 Zb. na postup, podľa ktorého konkrétne odkazuje ustanovenie § 3 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z., bývalí členovia urbáru mohli poveriť svojho zástupcu na uplatnenie nároku na vydanie nehnuteľnosti. Toto poverenie musí byť zrozumiteľné, jednoznačné a formulované tak, aby bolo bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, kto je povereným spoločným zástupcom, ktoré osoby poverenie udelili a na aký konkrétny právny úkon bolo udelené.

Odvolačný súd vychádzajúc z dôvodov odvolania žalobcu proti napadnutému uzneseniu krajského súdu po oboznámení sa s obsahom pripojeného súdneho a administratívneho spisu mal za to, že krajský súd síce postupoval správne, keď najskôr v intenciách vyššie uvedených ustanovení O.s.p. posudzoval, či sú v konaní splnené osobitné procesné podmienky konania a teda či bol žalobca aktívne legitimovaný na podanie žaloby v súlade s ust. § 250 ods. 2 O.s.p., avšak podľa názoru odvolacieho súdu dospel k nesprávnym zisteniam ohľadne nedostatku aktívnej legitimácie na podanie žaloby žalobcu, ktoré sa zakladali na nesprávnom posúdení zo strany správneho orgánu. Procesne legitimovaný na podanie žaloby je totiž aj ten, s kým sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ním ako s účastníkom konať malo (k tomu bližšie § 250 ods. 2 druhá veta).

Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že podaním doručeným vtedajšiemu Obvodnému pozemkovému úradu v Prešove dňa 31.12.2004 P. O., bytom F. XX, Q. + označením Urbársky gazdovia Orkucany žiadal o poskytnutie reštitučných náhrad podľa zákona č. 503/2003 Z.z.. Reštitučný nárok bol navrhovateľom uplatnený na základe uznesenia ustanovujúcej schôdze urbáriátu zo dňa 17.09.2004. Z obsahu spisu taktiež vyplynulo, že správny orgán disponoval zoznamom podielových spoluvlastníkov doplnený o reštituentov (právných nástupcov) ku gazdovskej usadlosti, za ktorých podal dňa 31.12.2004 navrhovateľ reštitučný nárok, medzi ktorými bol ako oprávnená osoba podľa ust. § 2 ods. 2 reštitučného zákona uvedený aj žalobca ako právny nástupca P. F., nar. XX.XX.XXXX uvedeného pod poradovým číslom 36. Vychádzajúc z uvedeného sa odvolací súd stotožnil s odvolacou námietkou žalobcu ohľadne jeho aktívnej legitímácie na podanie žaloby s prihliadnutím aj k skutočnostiam tvrdným v odvolaní podanom pribratým účastníkom, ktorú považoval za dôvodnú. Odvolací súd podanie pribratého účastníka konania označeného ako odvolanie posúdil podľa obsahu, ako vyjadrenie k skutkovým okolnostiam, na ktoré pri svojom rozhodovaní prihliadol, preto o ňom osobitne nerozhodoval.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nebol daný zákonný dôvod pre vydanie rozhodnutia krajského súdu o zastavení konania pre nedostatok podmienky konania a tým, že krajský súd konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia zastavil, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, teda mu uprel jeho práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok na ochranu svojich práv vyplývajúcich z hmotnoprávneho predpisu poskytuje.

Keďže účelom reštitučných zákonov je zmiernenie majetkových a iných krívd, ku ktorým došlo v období od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 je potrebné k týmto konaniam pristupovať citlivo, aby v správnom a následne v súdnom konaní nedochádzalo k ďalším krívdám.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd uznesenie krajského súdu poukazom na ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní krajský súd preskúma zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia a v novom rozhodnutí vo veci znovu rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho. Bude pritom potrebné prihliadnuť aj na zmeny procesných noriem od 1. júla 2016 v súvislosti s nadobudnutím účinnosti Správneho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.